

Друго преброяване през следващата година показва годишен прираст на ромското население, характерен за Третия свят, от около 2.6 - 2.8 %, за сметка на 0.4 % общо национално равнище, само по себе си едно от най-ниските в света. Казано по друг начин, през 1967 г. всяко единадесето бебе, родено в Чехословакия, е ром.

Кампанията започва със "Закон 74/1958 за постоянното заселване на номади". Въпреки че номинално той посочва към 6000 номади роми олахи, един регистър на номади, комплектован през 1959 г. включвал също онези роми не-олахи, определени от местните власти като "полуномади", както и нероми. Първият параграф на закона декретира:

местните власти трябва да осигурят пълно съдействие на хора, които водят номадски живот, за да им се осигури възможност да възприемат уседнал начин на живот; в частност те са задължени да помагат на подобни лица да намерят подходяща работа и жилищно настаняване и чрез образователни средства да се опитат да ги направят редовни трудещи се граждани.

Това очевидно се различава от законите от 1927 г., когато поминъкът на ромите често внезапно е отнеман, без да бъдат предлагани каквито и да било алтернативи.

Регистрираните "номади", които наброяват между 20000 и 27000, получават печати на своите лични карти и им се отказва работа на всяко друго място, освен в района, където са регистрирани, с изключение на случаи на взаимно съгласие на местните власти. Така, ако се преместят без разрешение, те рискуват до три години затвор като паразити.

Елиминирането на номадството на олахите изглежда е забележително ефикасно, въпреки че някои висши чиновници не са подготвени за находчивите роми. "Какво докладват другарите от Нитра?", пита наръчник за местните власти. Нитра докладвала:

Опитвайки се да решим проблема със заселването на ромите, ние се сблъскахме с въпроса за конете. Конете позволяваха